

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. května 2021 – Claudio Necci v. Evropská komise, Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-202/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Bývalý smluvní zaměstnanec – Sociální zabezpečení – Společný systém zdravotního pojištění (JSIS) – Článek 95 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie – Zachování účasti na pojištění po odchodu do důchodu – Podmínka po dobu delší než tři roky – Žádost o účast na pojištění v JSIS po převodu nároků na důchod – Postavení uznaných roků započitatelných pro účely důchodu na roveň rokům zaměstnání ve službách Unie – Zamítnutí žádosti – Žaloba na neplatnost – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení – Usnesení Tribunálu, kterým se konstatuje nepřipustnost žaloby – Zrušení“)

(2021/C 278/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Claudio Necci (zástupci: původně S. Orlandi a T. Martin, advokáti, poté S. Orlandi, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a T. S. Bohr, zmocněnci), Evropský parlament (zástupci: J. Van Pottelberge a I. Terwinghe, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a M. Alver, zmocněnci)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 25. března 2020, Necci v. Komise (T 129/19, nezveřejněné, EU:T:2020:131) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. května 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené království) – Renesola UK Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-209/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Posouzení platnosti – Prováděcí nařízení (EU) č. 1357/2013 – Určení země původu solárních modulů montovaných ve třetí zemi s použitím solárních článků vyráběných v jiné třetí zemi – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Celní kodex Společenství – Článek 24 – Původ zboží, na jehož výrobě se podílelo několik třetích zemí – Pojem „poslední podstatné zpracování nebo opracování““)

(2021/C 278/31)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Renesola UK Ltd

Žalovaná: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok

Posouzení první předběžné otázky neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla ovlivnit platnost prováděcího nařízení Komise (ES) č. 1357/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

(¹) Úř. věst. C 262, 10.8.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 20. května 2021 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – „BTA Baltic Insurance Company“
AAS v. Valsts ieņēmumu dienests**

(Věc C-230/20) (¹)

(Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 2913/92 – Celní kodex Společenství – Článek 195 –
Článek 232 odst. 1 písm. a) – Článek 221 odst. 3 – Společný celní sazebník – Vymáhání celního dluhu –
Sdělení částky cla dlužníkovi – Promlčecí lhůta – Vyzvání ručitele k plnění z ručení – Exekuce k vymožení
pohledávky – Přiměřená lhůta)

(2021/C 278/32)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „BTA Baltic Insurance Company“ AAS

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

- 1) Článek 195 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla, musí být vykládán v tom smyslu, že ručitele celního dluhu podle tohoto článku nelze kvalifikovat jako „dlužníka“ ve smyslu čl. 221 odst. 3 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1186/2009, takže se na něj nemůže vztahovat promlčecí lhůta tří let ode dne vzniku celního dluhu stanovená v tomto ustanovení.
- 2) Článek 232 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1186/2009, musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost členských států stanovená tímto ustanovením a spočívající ve využití všech možností, jež jim poskytují platné předpisy, aby zajistily zaplacení cla, se vztahuje nejen na dlužníka, ale i na ručitele, takže ručitele lze na základě tohoto čl. 232 odst. 1 písm. a) považovat za povinného v exekučním řízení, na kterého se vztahují exekuční předpisy členského státu včetně předpisů upravujících lhůty.
- 3) Pravidlo vyplývající ze zásady právní jistoty, podle kterého musí být dodržena přiměřená promlčecí lhůta, musí být vykládáno v tom smyslu, že se vztahuje na žalobu podanou proti ručiteli s cílem zajistit vymáhání celního dluhu.

(¹) Úř. věst. C 255, 3.8.2020.